

og politiske Krogveje har været en Hindring for videre Fremskridt. Modstandere fandt i disse Beretninger tilstrækkelig Grund til at vedblive med deres Opposition; de Ligegyldige fandt intet, der kunde lede dem til at skifte Anskuelser, og Forkæmperne maatte stille sig undskyldende og forklarende.

Disse Beretninger om Mands-Stemmeret i de Forenede Stater, har havt nogen Begrundelse. Af de mange Tegn, som nu peger hen imod den endelige Sejr for folkelig Regering og Stemmeret for Mænd og Kvinder, er der ingen mer betydningsfuld end at: uagtet America har samlet en Befolkning saa forskellig, at hver Race er repræsenteret i den; uagtet der blandt denne Befolkning er Tilhængere af hver kendt Religion og Under-saatter af hver ny Regeringsform; uagtet der har været en død Vægt af en uoplært og uvidende Stemmegivning — saa har den lille Begyndelse af Nybyggere, som for et Hundredehalvtredssindstyve Aar siden slog sig ned paa Atlanterhavets Kyster bestandigt klavret opad, indtil den lige til nu indtager en stolt Stilling af Ligeberettigelse blandt Verdens største Regeringer.

Eksistensen i vort politisk organiserede Samfund af en Million uoplærte Negere og en anden Million af uoplærte Mænd af fremmed Fødsel og Afstamning, en gennemsnitlig Forøgelse af Befolkningen af henved en Million hvert Aar, og Fattigdommen, Sygdommen og Forbrydelsen, som opstaar af disse tilstedeværende Vilkaar, har gjort vore Staters Regeringer konservative. Det Faktum, at Kvindestemmeret kun kan blive vedtaget gennem et Referendum til Mandens Stemme, har forhalet dens Komme. Imidlertid er Mandsstemmeret i Forenede Stater staaende saa sikkert som Gibraltars Klipper, og Kvindestemmeret skal saa vist følge den, som at Stjernerne vedblivende skal gaa frem i deres Baner. Der er mange Tegn som bringer os til at haabe, at denne lykkelige Dag ikke er fjern.

Der er Kræfter, der bærer hen mod den menneskelige Frihed, som er større og magtigere end nogen Nation ejer, og mod hvilke Konger og Kejsere vil stride forgæves. Mands-Stemmeret og Kvinde-Stemmeret er saadanne Kræfter. I det lange Løb gør det intet til Sagen, hvor Sejren kommer først, thi den vil komme, hvor der er mindst Modstand. Hver Sejr er af Betydning; hvert Forbund som arbejder enigt og offervilligt for at vinde Stemmeret, hjælper Arbejdet i andre Lande.

I denne fælles Sag har vi givet hinanden Haanden over Bjerge og over Have og er i Sandhed blevne Verdens Arméer. Vi sætter os imod en fælles Fjende og dennes Navn er *Konservatisme*. Fjendens Vaaben er de

samme i alle Lande, de er *Tradition, Fordom og Frygt*. Vi har ogsaa et fælles Vaaben: *vor Appel til Mændenes Retfærdighedsfølelse*. Grunde for og imod er givne baade af Japanere og Hollændere, af Islændere og Italienere; men, naar man oversætter dem, finder man dem at være de samme.

Idag er her Delegerede tilstede fra hver Stemmeretsforening i hele Verden. Siden vor Alliance fuldstændiggjorde sin Organisation i 1904 er den vokset fra en Føderation paa otte til en Union af seksten Lande. Lad os komme hinanden nærmere. Lad os lære at hjælpe hverandre, at give de Frygtssomme Mod, at opmuntre de Skuffede. Lad os fra denne Kongress udsende et Budskab af søsterlig Sympathi, af Tro paa Kvindernes Styrke, af begejstret Haab, saa det kan høres af Kvinder i alle Lande og vil kalde dem frem for at forene sig med vor Verdens-Armée. I Sandhed, Tiden er ikke fjern, da den civiliserede Verdens Kvinder skal træde ind i deres eget Kongedømme af individuel Frihed i Hjem, Stat og Kirke.

Carrie Chapman Catt.

### Forbundenes forskellige Organisation.

Denne har i høj Grad fængslet vor Opmærksomhed, siden vi indtraadte i Alliancen. Vi har lært, at der var to Metoder hvorpaa man kunde organisere sit »Landsforbund« eller som hyppigst kalder det sit »Nationalforbund« (National Association). Den mere moderne er den svenske, den, hvis Forbillede vort nye Forbund (Fru Elna Munch's) hovedsagelig har fulgt. Denne kender vi. Derimod er den gamle Methode, Susan B. Anthony's, skøndt den anvendes i saa mange Lande, kun lidt kendt her.

I de Forenede Stater dannedes den første Forening for Kvindestemmeret i 1868, og i en rivende Fart dannedes mangfoldige andre i de fleste Stater. Men Susan B. Anthony maa have tænkt, at det store Terrain behøvede mere end en aarlig Sammenslutning. Hver Stats Foreninger sluttede sig nu sammen i Statsforbund, der altsaa holdt et Baand til hver Forening i sin Haand. Alle Statsforbundenes Sammenslutning hed »Det Nationale Amerikanske Kvindestemmerets Forbund«. Dette holdt saaledes et Baand fra hvert Statsforbund i sin Haand. Saaledes opnaaedes Eenheden.

Ogsaa Organisationen i Australien ligner dem. Og vi kan ikke se rettere end at: »National Union of Women's Suffrage Societies« i England er bygget op efter samme Model. Her har man ikke et Forbund af Stater men et Forbund eller en Union af Grevskaber; og vi antager at ethvert af disse har en Ring af Foreninger.

Vi ser at det ogsaa for Tyskland passer at optage denne Methode, som Susan B. Anthony indførte, nu, da baade Preussen og Baiern maa danne politiske Foreninger ligesaavel som man kan i de andre tyske Lande. Ligesom hver Stat i Amerika har sin Sammenknytning af Foreninger, saaledes har hver Stat eller Landsdel i Tyskland sin, som har Selvstyre, indgiver sine Petitioner til hver sin Regering men dog staa Haand i Haand med de andre Statsforbund, med hvilke dedauner en Union eller hvad Navn de vil give Sammenslutningen.

Tyskland har altsaa taget Susan B. Anthonys Organisationsmethode op.

Man skulde næsten tro, at Sverrig begyndte at se, at den gamle Methode havde Fordele, thi der paa-tænkes at danne Ringe af Foreninger, der kan slutte sig sammen til gensidig Belæring og Vækst.

Her i Danmark maa vi nøjes med et Tankeeksperiment. Lad os tage alle vore Stemmeretsforeninger i Aalborg Stift og lave et Forbund af dem, ligeledes i

Aarhus Stift, Ribe Stift o. s. v. Vi kalder dem saa for Stiftsforbund. Alle Stiftsforbundene knytter vi sammen i et »Nationalt Dansk Kvindestemmerets Forbund« og nu har vi fulgt Susan B. Anthony's Methode. Men vi veed, at Dansk Kvindesamfund skulde betakke sig, og at det nye Forbund skulde betakke sig; og at dette — kort sagt — skulde være umuligt. Men lad os saa danne en Union af de Sammenslutninger vi har. 1) Valgretsforbundet, 2) Dansk Kvindesamfund og 3) Landsforbundet. Hvis de kristne Kvinders Foreninger kan blive et Forbund har vi et fjerde. Vi kan saaledes danne en Enhed ligeoverfor Ulandet, og hvert Forbund kan have sit eget — af de andre uafhængige — Styre indadtil. I alle Tilfælde bør vi alle i det kommende Aar være dygtige Arbejdere. Det Resultat vi frembar i Alliancens sidste Møde burde have vist vore Medforbundne, at vi ialfald forstaar at føle vort Lands Regering paa Pulsen, i Spørgsmaalet om, hvad Fremgangsmaade vi bør følge. Vi har vist, at vi har været kloge Dommere herom, og Resultatet er forelagt; og vi vil ugerne se antydet, at vi er komne altfor let hertil, og at andre Lande snarere burde have høstet Prisen.

Vi haaber, at alle vi danske Kvinder, hvad enten vi hører til Valgretsforbund, Dansk Kvindesamfund, Landsforbund eller andre i Valgretten interesserede Forbund, vil føle de Udtalelser som faldt herom i Mrs Chapman Catts store Tale ved Amsterdam-Mødets Aabning som en Spore, der driver os fremad, for som en Enhed at hævde vor Stilling i Forhold til Ulandet. Dette bør være os vigtigere end Spørgsmaalet om, hvilket af de nævnte Forbund, der nu vil komme foran.

Johanne Münter.

### Til Billedet paa 3. Side.

Da Meddelelsen fra England indløb saa sent, at 2. Rækkes Navne ikke kunde finde Plads under Billedet, anføres de her: Mrs Drysdale, Miss Mocotta, Miss Benett og Miss Neilau.

### Rapporten om Mødet i Amsterdam

vil sandsynligvis udkomme i Løbet af Juli Maaned. Formanden for Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund, Fru Vibeke Salicath, har bestilt 25 Eksemplarer og Kvindevalgretsklubben 5 Eksemplarer for sine Medlemmers Vedkommende. De Damer, der maatte ønske en saadan Rapport, bedes henvende sig til Fru Johanne Münter, Bobakken pr. Hellebæk, snarest muligt.

### Jus Suffragii,

vort internationale Medlemsblad, begynder sin 3. Aargang 1. September i samme Skikkelse og til samme Pris som de foregaaende Aar. Kun vil Forsendelsen i den kommende Aargang ske direkte fra Udleveren, Mejonffrouw Martina Kramers, Kruiskade 92, Rotterdam, ligesom Aarsbidraget vil ske gennem Opkrævning ved det første Blads Tilsendelse. For Porto vil intet blive opkrævet, saaledes at Udgiften rimeligvis vil indskrænke sig til 2 Floriner o: 3 Kr. 02 Øre om Aaret. I Maanederne Juli og August, vil Bladet blive sendt paa sædvanlig Maade gennem Avispostkontoret.

Vi henviser til, at man erholder Kvindestemmerets-Bladet for en Krone fra nu af til Aarets Udgang, som meddelt 1ste Side.

Bladet vil indeholde Portraiter af Kvindesagens Forkæmpere i Nutid og Fortid samt holde sine Læsere underrettede om, hvad der foregaar i de i Alliancen optagne Lande. Nærværende Nummer kan faaes til 25 Øre naar man derom henvender sig til

J. Chr. Nielsens Enkes Bogtrykkeri, Vendersgade 9.

Redigeret af Fru Johanne Münter, Bredgade 34, Kbhvn.

J. Chr. Nielsens Enke, Vendersgade 9.